SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 22. junija 2004*

V zadevi T-66/03,

Koffiebranderij en Theehandel „Drie Mollen sinds 1818" BV, s sedežem v 's-Hertogenboschu (Nizozemska), ki jo zastopa P. Steinhauser, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata J. Novais Gonçalves in S. Laitinen, zastopnika,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je bil:

Manuel Nabeiro Silveria, L^{da}, s sedežem v Campo Maioru (Portugalska),

tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. decembra 2002 (R 270/2001-2) v zvezi s postopkom ugovora med Koffiebranderij en „Theehandel Drie Mollen sinds 1818" BV in Manuelom Nabeiro Silverio, L^{da},

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi: J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij in N. J. Forwood, sodnika,

sodni tajnik: M. J. Plingers, administrator,

na podlagi tožbene vloge, vložene v tajništvu Sodišča prve stopnje dne 26. februarja 2003,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v tajništvu Sodišča prve stopnje dne 20. junija 2003,

po ustni obravnavi z dne 20. januarja 2004, ki se je tožeča stranka ni udeležila,

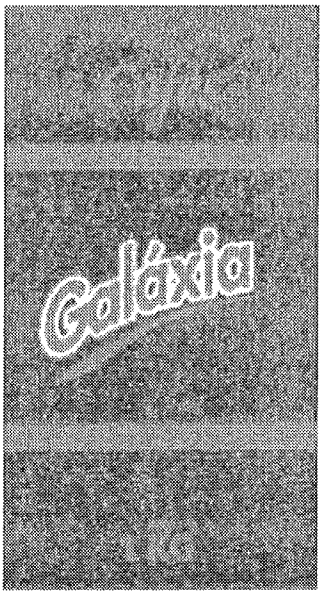
izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Dne 15. junija 1998 je Manuel Nabeiro Silveria, L^{da} na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena, pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (v nadaljevanju: UUNT) vložil prijavo znamke.

2 Figurativno znamko, za katero je bila vložena prijava za registracijo, predstavlja naslednji znak:

3 Prijavljena znamka se nanaša na proizvod „kava" razreda 30 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen.

4 Prijava je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 17/1999 z dne 8. marca 1999.

5 Dne 6. aprila 1999 je tožeča stranka na podlagi člena 42(1) Uredbe št. 40/94 vložila ugovor zoper registracijo te znamke in se je sklicevala na verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 med prijavljeno znamko in prejšnjo znamko, katere imetnica je.

6 S prejšnjimi znamkami, na katere je bil oprt ugovor, je varovan besedni znak GALA in obsegajo blago razreda 30 v smislu Nicejskega aranžmaja, zlasti proizvoda „kava in/ali čaj". Znamke so naslednje:

— nacionalna grška znamka (št. 32533) za proizvoda „kava in čaj";

— dve v Združenem kraljestvu registrirani nacionalni znamki (znamka št. 870174 za proizvoda „kava in čaj" in znamka št. 1469857, med drugimi za proizvoda „kava in čaj");

— v državah Beneluksa registrirana znamka (št. 042335) za proizvoda „kava in čaj";

— mednarodna znamka (št. R210550), ki velja v Franciji, Italiji in Avstriji za proizvoda „kava in čaj";

— mednarodna znamka (št. 570004), ki velja na Portugalskem za proizvod „čaj".

7 Z odločbo z dne 29. januarja 2001 je oddelek za ugovore UUNT zavrnil ugovor z obrazložitvijo, da kljub enakosti blaga, ki ga označujejo prijavljena znamka in prejšnje znamke, ni podobnosti med znaki in tako ni verjetnosti zmede.

8 Dne 16. marca 2001 je tožeča stranka na podlagi člena 59 Uredbe št. 40/94 vložila pritožbo proti tej odločbi, s katero je uveljavljala kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

9 Ta pritožba je bila z odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. decembra 2002 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnjena. Odbor za pritožbe je menil, da si zadevni znamki vidno, zvočno in pomensko nista podobni in zato ni verjetnosti zmede.

Predlogi strank

10 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi izpodbijano odločbo za nično;

— naloži UUNT, naj zavrne registracijo prijavljene znamke;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

11 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

Prvi tožbeni predlog: razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe

12 Tožeča stranka svojo tožbo v bistvu opira na dva tožbena razloga, prvič na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 in drugič na kršitev člena 8(5) Uredbe št. 40/94, oba v povezavi s členom 42(1) te uredbe.

Prvi tožbeni razlog; kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94

— Trditve strank

13 Tožeča stranka meni, da je blago, ki ga označujejo zadevne znamke, isto in da so si obravnavane znamke podobne, tako da med njimi obstaja verjetnost zmede.

14 Kot trdi tožeča stranka, odbor za pritožbe ni zadosti upošteval, da je znamka GALA dobro znana in da se kava prodaja na trgu, na katerem je sporazumevanje o blagu predvsem ustno, tako da je treba poseben pomen pripisati zvočni podobnosti med zadevnima znamkama.

15 Poleg tega tožeča stranka uveljavlja, da so prvi štirje besedni elementi izpodbijane znamke enaki črkam besednega znaka prejšnje znamke, tako da javnost samodejno pomisli, da to blago izvira iz med seboj gospodarsko povezanih trgovskih virov.

16 UUNT zavrača trditve tožeče stranke in trdi, da je izpodbijana odločba brez pravnih napak.

— Presoja Sodišča prve stopnje

17 Po členu 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 se ob ugovoru imetnika prejšnje znamke znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka.

18 Po členu 8(2)(a)(ii) in (iii) Uredbe št. 40/94 so „prejšnje znamke" znamke, registrirane v državi članici, in znamke, registrirane po mednarodnih sporazumih, ki veljajo v državi članici z datumom zahtev za registracijo, ki je pred datumom zahteve za registracijo znamke Skupnosti.

19 V obravnavanem primeru so bile prejšnje nacionalne in mednarodne znamke registrirane v Grčiji, državah Beneluksa, Združenem kraljestvu, na Portugalskem, v Franciji in v Italiji. Tako je pri presoji verjetnosti zmede treba upoštevati stališče

javnosti v teh državah članicah. Ker je blago, ki ga označujejo prejšnje znamke, vsakodnevno potrošno blago, je ta javnost sestavljena iz povprečnih potrošnikov.

20 Glede na ustaljeno sodno prakso obstaja verjetnost zmede, če javnost lahko verjame, da zadevno blago ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali pa iz podjetij, ki so med seboj gospodarsko povezana.

21 V skladu z isto sodno prakso se verjetnost zmede presoja celostno, glede na zaznavanje zadevnih znakov ter blaga in storitev s strani upoštevne javnosti in ob upoštevanju vseh dejavnikov, pomembnih za okoliščine primera, predvsem soodvisnosti med podobnostjo med znaki in podobnostjo med blagom in storitvami, ki jih označujejo (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2831, točki 31 in 33, in navedeno sodno prakso).

22 Stranki se strinjata, da je blago, ki ga označuje prijavljena znamka (kava), in blago, ki ga označujejo prejšnje znamke (kava in čaj), enako ali podobno.

23 V teh okoliščinah je rezultat tožbe odvisen od stopnje podobnosti med zadevnima znakoma. Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, je treba pri celostni presoji verjetnosti zmede, kolikor se ta nanaša na vidno, zvočno ali pomensko podobnost med zadevnimi znaki, izhajati iz splošnega vtisa, ki ga puščajo znamke, ob upoštevanju njihovih razlikovalnih in prevladujočih elementov (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2003 v zadevi Phillips Van Heusen proti UUNT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, str. II-4335, točka 47, in navedeno sodno prakso).

24 Kar zadeva vidno podobnost med zadevnima znakoma, so prve štiri črke besednega elementa prijavljene znamke enake črkam, ki predstavljajo s prejšnjo znamko varovani besedni znak. Vendar sta obe zadevni besedi, „Galáxia" in „Gala", očitno različno dolgi. Poleg tega prve štiri črke besede „Galáxia" ne sestavljajo elementa, ki bi bil zaznaven ločeno od končnice te besede („xia"). Predvsem niso ločene od nje, se ne pišejo drugače kot skupaj z njo in niso drugače ločene od končnice besede „xia". Beseda „Galáxia" se tako zaznava kot celota in ne zgolj kot beseda, ki je sestavljena iz različnih elementov, vključno z besedo „Gala". Končno je prijavljena znamka figurativna znamka; z belim obrobljena rdeča pisava na črni podlagi je tako sestavni del prijavljenega znaka in določa njegov videz. Posledično se ugotovi, kot je ugotovil odbor za pritožbe (točka 19 izpodbijane odločbe), da si zadevna znaka vidno nista podobna.

25 V zvezi z morebitno zvočno podobnostjo zadevnih znakov je UUNT pravilno ugotovil, da med besedama „Galáxia" in „Gala" obstajajo pomembne razlike. Zlasti se razlikuje število zlogov. Prav tako pri poslušanju besede „Galáxia" v sredini besede izstopa soglasnik „x", ki je pred samoglasnikoma „i" in „a" in ga potrošnik zazna. Iz tega sledi, da si znaka nista podobna niti zvočno.

26 V skladu s tem se trditev tožeče stranke, da je na upoštevnem trgu zaradi običajnega načina prodaje kave zlasti pomembna zvočna značilnost znakov, zavrne kot nepomembna.

27 V zvezi z morebitnimi podobnostmi zadevnih znakov na ravni njunih pomenov prejšnje znamke GALA v jezikih, ki se uporabljajo na upoštevnih trgih, z izjemo grškega, namigujejo na slovesnost, medtem ko „Galáxia" v vseh zadevnih jeziki pomeni zvezdni sistem. V grškem jeziku, iz katerega beseda „galáxia" izvira, pomeni

beseda „gala" (γάλα) mleko. Prav tako tudi v grškem jeziku obstaja jasna pomenska razlika med zadevnima besedama, namreč „mlekom" (γάλα) na eni strani in „galaksijo" (γαλαξίας) na drugi.

28 Iz navedenega sledi, da je odbor za pritožbe v točki 19 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da med zadevnima znamkama ni vidne, zvočne in pomenske razlike.

29 Dodatne trditve tožeče stranke v zvezi z domnevnim slovesom njenih znamk in z verjetnostjo povezovanja zadevnih znakov niso take, da bi lahko zmanjšale pomen te odločitve.

30 V zvezi s prvo od teh trditev, da odbor za pritožbe ni upošteval trditve, prvič uveljavljane v postopku pred njim, da so prejšnje znamke v delu trga Skupnosti dobro znane, je sloves znamke, kot to izhaja iz sedme uvodne izjave Uredbe št. 40/94, dejavnik, ki se upošteva pri presoji vprašanja, ali podobnost med znaki ali med blagom ali storitvami zadošča za povzročitev verjetnosti zmede (sodbi Sodišča z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točki 18 in 24 (ki se nanaša na razlago Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o uskladitvi zakonodaje držav članic o znamkah, UL 1989, L 40, str. 1) in Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 2003, Éditions Albert René proti UUNT – Trucco (Starix), T-311/01, Recueil, str. II-4625, točka 61).

31 V zvezi s tem Sodišče prve stopnje ugotavlja, da tožeča stranka med postopkom pred UUNT ni navedla nobenih dejstev ali predložila dokazov glede slovesa ene ali več njenih znamk. Dalje zlasti ni podrobneje navedla, na katerem upoštevnem trgu ali upoštevnih trgih uživajo znamke ta sloves.

32 Vendar je na podlagi zadnjega dela člena 74(1) Uredbe št. 40/94 v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije UUNT pri preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in trditve, ki so jih podale stranke. Po tej določbi so tudi stranke dolžne svoje trditve podpreti z dejstvi in dokazi (glej v tem smislu, glede dokazov, sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 2002 v zadevi Chef Revival USA/OHMI – Massagué Marin (Chef), T-232/00, Recueil, str. II-2749, točka 45). Če se je stranka, ki je sprožila postopek ugovora, nameravala sklicevati na sloves svoje znamke, bi morala navesti dejstva in po potrebi predložiti tudi dokaze, ki UUNT omogočijo, da preizkusi resničnost take trditve. Zaradi tega se tožeča stranka, če želi doseči, da se morebitni sloves njenih prejšnjih znamk upošteva, ne sme omejiti zgolj na golo zatrjevanje obstoja takega slovesa. Posledično ni treba preizkusiti, ali je katera od prejšnjih znamk na trgu uživala sloves.

33 Tudi če bi bilo tožeči stranki mogoče pritrditi, da so njene trditve resnične, analiza podobnosti ne bi vodila do drugačnega sklepa. Kakršen koli je sloves prejšnjih znamk v obravnavanem primeru, še vedno obstajajo bistvene razlike, ki zadevnim potrošnikom omogočajo, da prijavljeno znamko jasno razlikuje od prejšnjih znamk. Kot je bilo opisano v točki 24, je prijavljena znamka figurativen znak, katerega videz je od zadevnih prejšnjih znamk popolnoma drugačen.

34 Zaradi tega se trditev tožeče stranke v zvezi z domnevnim slovesom prejšnjih znamk zavrne.

35 Kar zadeva drugo, v točki 29 navedeno trditev, kaže, da tožeča stranka trdi, da obstaja verjetnost povezovanja med zadevnimi znaki zato, ker so prejšnje znamke (GALA) in prvi del besednega elementa prijavljenega znaka („Galá“) isti, in da se te

verjetnosti ne da odpraviti na podlagi dejstva, da imata znaka različne pomene, zlasti zato, ker prijavljena znamka in proizvodi, ki jih označuje, niso semantično povezani.

36 V zvezi s tem je treba spomniti, da se člen 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 uporablja samo takrat, ko zaradi enakosti ali podobnosti znamk in blaga ali storitev, ki jih označujejo, „obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko". Iz tega izhaja, da pojem verjetnosti povezovanja ne predstavlja alternative pojmu verjetnosti zmede, ampak podrobneje določa njegov obseg. Prav zaradi besednega pomena te določbe se ta ne uporablja, če v javnosti ni verjetnosti zmede (sodbi Sodišča z dne 11. novembra 1997 v zadevi SABEL, C-251/95, Recueil, str. I-6191, točka 18, in z dne 22. junija 2000 v zadevi Marca Mode, C-425/98, Recueil, str. I-4861, točka 34). Posledično obstaja verjetnost zmede v smislu te določbe zgolj takrat, ko je gotovo, da lahko potrošnik verjame, da proizvodi, ki se prodajajo pod zadevnima znamkama, izvirajo iz istega podjetja oziroma iz podjetij, ki so med seboj gospodarsko povezana (sodba Canon, točka 29). V obravnavanem primeru bi bil ta pogoj lahko izpolnjen, če bi bile prve štiri črke besednega elementa prijavljenega znaka („Galá") zaznavne kot opis izvora, ki je povezan z imetnikom prejšnjih znamk, in bi bilo mogoče končnico besede („xia") razumeti kot dodaten element, s katerim je označena npr. določena linija proizvodov. Vendar je iz točke 24 zgoraj razvidno, da potrošnik prvega dela besede „Galáxia" („Galá") ne bo zaznaval ločeno in drugače od končnice besede „xia". Posledično potrošnik ne more biti napeljan na misel, da blago, ki se prodaja pod prejšnjimi znamkami (GALA), in blago, ki se prodaja pod prijavljeno znamko in jo predstavlja besedni element „Galáxia", izvira iz istega podjetja ali iz podjetij, ki so med seboj gospodarsko povezana. V preostalem prijavitelji znamke po določbah Uredbe št. 40/94, zlasti členov 4, 7 in 8, niso na noben način dolžni dokazati semantične povezave med znamko in blagom, ki ga označuje. Zaradi tega dejstvo, da med besednim elementom prijavljene znamke in blagom, ki ga ta označuje (kava), ni semantične povezave, ni pomembno.

37 Iz teh izvajanj sledi, da je odbor za pritožbe brez pravnih napak odločil, da je v obravnavanem primeru zaradi manjkajoče podobnosti med zadevnimi znaki verjetnost zmede izključena. Posledično tožbeni razlog, ki je oprt na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, ni utemeljen.

Kršitev člena 8(5) Uredbe št. 40/94

— Trditve strank

38 Z navajanjem člena 8(5) Uredbe št. 40/94 tožeča stranka trdi, da znamka GALA uživa poseben sloves na trgu držav Beneluksa in da prijavljena znamka škoduje razlikovalnemu učinku prejšnjih znamk. Kot trdi tožeča stranka, bi moral UUNT v izpodbijani odločbi to upoštevati.

39 Kot trdi UUNT, je ta tožbeni razlog neutemeljen iz treh razlogov. Prvič UUNT trdi, da je po izteku tromesečnega roka, ki je določen v členu 42(1) Uredbe št. 40/94, vsaka navedba, ki ni bila uveljavljana v ugovoru, ki navaja razloge, kot to zahteva člen 42(3), nedopustna. Drugič, kot trdi UUNT, je tožbeni razlog na podlagi člena 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje, po katerem stranke pred Sodiščem prve stopnje ne morejo spremeniti predmeta postopka pred odborom za pritožbe, nedopusten. Tretjič UUNT trdi, da odbor za pritožbe po členu 74(1) Uredbe št. 40/94 ni pooblaščen za preizkus relativnega razloga za zavrnitev registracije, ki ga na tej stopnji postopka tožeča stranka ni navedla.

— Presoja Sodišča prve stopnje

40 Sodišče prve stopnje ugotavlja, da tožbeni razlog kršitve člena 8(5) Uredbe št. 40/94 ni bil uveljavljan v postopku z ugovorom pred UUNT, saj se je tožeča stranka nanj prvič sklicevala v tožbi, vloženi na Sodišču prve stopnje.

41 Iz dokumentov UUNT, ki jih je vložil pri tajništvu Sodišča prve stopnje, sicer izhaja, da je tožeča stranka v svoji pritožbi dejansko trdila, da so prejšnje znamke splošno znane. Vendar je bila ta trditev uveljavljana v zvezi s tožbenim razlogom, oprtim na verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, ne da bi se tožeča stranka sklicevala na odstavek 5 tega člena.

42 V luči te ugotovitve je drugi tožbeni razlog tožeče stranke razumeti kot dvoje različnih graj.

43 Prvič se drugi tožbeni razlog v primeru, da gre za očitek UUNT, da ni po uradni dolžnosti preizkusil relativnega razloga za zavrnitev registracije po členu 8(5) Uredbe št. 40/94, nanaša dejansko na uveljavljanje kršitve člena 74(1) Uredbe št. 40/94. Vendar odboru za pritožbe na podlagi jasnega besednega pomena te določbe relativnega razloga za zavrnitev registracije po členu 8(5) Uredbe št. 40/94 ni treba preizkušati, saj se tožeča stranka ni sklicevala na pravo, dejstva ali dokaze, povezane z njim.

44 Sledi, da je ta tožbeni razlog, če se razume v smislu, da se nanaša na kršitev člena 74(1) Uredbe št. 40/94, neutemeljen.

45 Drugič je treba poudariti, da kolikor ta tožbeni razlog pomeni, da mora Sodišče prve stopnje samo preizkusiti, če so v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji za uporabo člena 8(5) Uredbe št. 40/94, je namen obravnavane tožbe preizkus zakonitosti odločbe odbora za pritožbe UUNT (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 6. marca 2003 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (Calandre), T-128/01, Recueil, str. II-701, točka 18; z dne 3. julija 2003 v zadevi José Alejandro proti UUNT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točka 67, in Starix, navedena zgoraj, točka 70). Zaradi tega nadzor Sodišča prve stopnje ne sme preseči dejanskega in pravnega okvira pravnega spora, ki je potekal pred odborom za pritožbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. marca 2003 v zadevi Unilever proti UUNT (Tablette ovoïde), T-194/01, Recueil, str. II-383, točka 16).

46 Dejstva, na katera bi se moral nanašati preizkus drugega tožbenega razloga, niso ista kot dejstva, ki so pomembna v okviru preizkusa prvega tožbenega razloga tožeče stranke v zvezi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 40/94; tožeča stranka niti ni navedla nobenih dejstev, trditev ali predložila posebnih dokazov v zvezi s tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev člena 8(5) Uredbe št. 40/94. Zaradi tega pogoji za uporabo tega člena ne morejo (in niso mogli biti) predmet preizkusa v postopku pred odborom za pritožbe UUNT. V skladu s tem bi preizkus dejanskih in pravnih dokazov glede pogojev za uporabo člena 8(5) Uredbe št. 40/94 s strani Sodišča prve stopnje pomenil prekoračitev dejanskega in pravnega okvira izpodbijane odločbe.

47 Sledi, da drugi tožbeni razlog, če pomeni, da mora Sodišče prve stopnje samo preizkusiti, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo člena 8(5) Uredbe št. 40/94, spreminja predmet postopka v nasprotju s členom 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje in je tako nedopusten (glej v tem smislu sodbo Starix, navedeno zgoraj, točki 70 in 71).

48 Zaradi tega se ne ugodi nobenemu od delov drugega tožbenega razloga.

49 Iz navedenih sklepanj sledi, da se prvi tožbeni predlog glede razglasitve izpodbijane odločbe za ničnо zavrne.

Drugi tožbeni predlog: naložitev UUNT, naj zavrne registracijo prijavljene znamke

50 Iz vsebine različnih predlogov tožeče stranke izhaja, da drugi tožbeni razlog predpostavlja, da je zahtevi za razglasitev ničnosti vsaj delno ugodeno, in ga je tako mogoče uveljavljati le, če se ugodi prvemu tožbenemu predlogu.

51 Kot izhaja iz točke 49, ni razlogov za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. Iz tega sledi, da ni treba odločati o utemeljenosti drugega tožbenega predloga.

Stroški

52 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se stranki, ki s svojim zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s svojim zahtevkom ni uspela, se ji v skladu s predlogom UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov postopka.

Pirrung Meij Forwood

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 22. junija 2004.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

J. Pirrung